र्महिमा शान्तस्तं माहमानं पुनः सन्धातुं विभक्तमाहवनीय-माहवनीयायतने स्थापयेत् ॥

तत्र स्थापने किञ्चिद्विशेषं विधत्ते । "पशुर्वा एषः । यदश्वः । एष रुद्रः [८] यदग्निः । यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात् । रुद्राय पशूनपि दध्यात् । अपशुर्यजमानः स्यात् । यन्नाक्रमयेत् । अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः । पार्श्वत आक्रमयेत् । यथाहितस्याग्नेरङ्गारा अभ्यववर्त्तेरन् । अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति । न रुद्रायापिदधाति" इति [९] अत्रेदं चिन्त्यते । पुरस्तादानीतमश्वं किमाहवनीयायतनमाक्रमयेन्न वेति । उभयमप्येतदनुपपन्नम् । अश्वस्य पशुत्वात् । अग्नेः क्रूरदेवत्वाच्च । अश्वपदलाञ्छिते प्रदेशेऽग्निस्थापने सति क्रूरदेवाय पशून् समर्पयेत् । ततो यजमानः पशुरहितः स्यात् । अनाक्रमणे तु यजमानस्य पशवो न सम्भवेयुः । अत उभयदोषपरिहारार्थं आयतनस्य कस्मिंश्चित्पार्श्वे तमश्वमाक्रमयेत् । स्वायतने स्थापितस्य प्रज्वाल्यमानस्याग्नेरङ्गारा येन प्रकारेण तदश्वपदमभिलक्ष्य स्वत एव प्रवृत्ता भवन्ति, तथा समीपवर्त्तिप्रदेशमाक्रमयेत् । एवं सति अङ्गाराणामश्वपदे प्रविष्टत्वात् पशवोऽपि लभ्यन्ते । स्वयं बुद्धिपूर्व्वकमश्वपदेऽग्नेरप्रतिष्ठापनात् उग्रदेवाय पशवोऽपि समर्पिता न भवेयुः । इत्थमाधानगतो विशेषो निरूपितः ॥

अथ पवमानहवींषि विधत्ते । "त्रीणि हवींषि निर्वपति । विराज एव विक्रान्तं यजमानोऽनुविक्रमते" इति । विशेषेण राजते इति विराडग्निः, तस्य "विक्रान्तं" सामर्थ्यमनु यजमानोऽपि